

maal, men man skal i Sandhed ikke ved Lov binde Regjeringen til dens underordnede Embedsmænd.

Det 51de Endringsforslag fyldestgjør min Tanke, nemlig at Lønningsfonden skal optages paa Finantsloven. Det er ikke nogen ny Tanke fra min Side, thi Lønningsfonden stod allerede paa det Finantslovsforslag, som jeg efter Hs. Majestæts Befaling havde den Ere forrige Aar at forelægge det andet Thing. Der stod Kirken opført som det første af de Instituter, der havde særlige Fonds, og jeg udtalte mig i dette Thing i en anden Sag om det samme Punkt, og det er aldeles overeensstemmende med, hvad jeg tidligere har udtalt ved forskellige Leiligheder om, hvorledes jeg har tænkt mig dette Forhold ordnet; jeg skal derfor meget anbefale dette Endringsforslag.

Det 52de Afstemningspunkt om en Regnskabsoversigt anseer jeg for overflødig; thi det er klart, at naar man aflægger Regnskab hvert Aar, har man en Oversigt, og anden behøves ikke. Derimod har jeg ikke Noget imod det 53de Afstemningspunkt. Det 54de og 55de Afstemningspunkt har jeg heller ikke i det Væsentlige Noget at erindre imod, men Statskassen maa virkelig være beredt paa, at Lønningsfonden ikke strax kan affee de Bidrag, der udredes paa denne Maade, thi det er et stort Spørgsmaal, om den kan det. Med Hensyn til det 56de Afstemningspunkt har jeg Intet at erindre. At det sidste Punktum af Paragraphen skal udgaae, finder jeg betænkelig. Det er ganske rigtigt, at vi skulle arbejde hen til, at Lønningsfonden kan undvære de yderligere Tilskud fra Finantserne, men det er ligesaa sikkert, at det dog ikke er givet, at det vil kunne undvære dette Tilskud. Saaledes som Loven er bygget, skal den overtage alle fremtidige Pensioneringer til Geistlige og deres Efterladte, og det vil paa ingen Maade blive noget ubetydeligt Beløb. Den Understøttelse, der tidligere har været udredet af Finantserne til de efterladte Børn og Understøttelsen til Præster, der skulle etableres, vil komme til at hvile paa Lønningsfonden. Vi ville haabe, at Lønningsfonden

vil være istand til at udrede disse Beløb, men jeg troer, at det er bedre ikke at love Mere, end man kan holde. Men netop derfor er det betænkelig at stille Lønningsfonden hen paa en saadan særegen Maade som den, der er foreslaaet af flere af de ærede Medlemmer af Udvalget. Vi forlange ikke mere Mynghed over denne Fond end over alle de andre. Jeg kan gjerne indrømme, at forskellige Instituter, som f. Ex. Universitetet, uagtet den store Betydning, det har, ikke kan stilles i Sammenligning med Lønningsfonden. Jeg skal indrømme, at Folkekirken har i selve Grundloven en Berettigelse til at indtage en særegen Stilling; men paa den anden Side finder jeg, at ogsaa f. Ex. Universitetet med ligesaa megen Ret som Folkekirken kan gjøre Forbring paa, at alle de Midler, der ere henlagte til det, blive unddragne fra en altfor ubidtet Indflydelse af Rigsdagen. Jeg tilstaaer isvrigt, at jeg troer, at ved Behandlingen af saadanne finantsielle Spørgsmaal paa Rigsdagen, hvormeget man end kan beklage sig over, at det og det ikke bliver besluttet, kommer der Frihed og Liv ind i et saadant Forhold, en grundig Drøftelse bringer Bevægelse ind i det Stagnerende. Jeg fra raader altsaa de under Nr. 49, 50, 52 og 56 stillede Endringsforslag; de andre ere mindre væsentlige.

Torgaard: Jeg har ikke begjæret Ordet for at gaae ind paa en Undersøgelse af Rigtigheden af de Forslag, der her foreligge, da de vel om trent ere udbatterede; men jeg har navnlig begjæret Ordet for at gjøre en ganske kort Bemærkning om et enkelt Punkt. Det vil være i det høitærede Things Erindring, at da jeg havde Ordet ved Behandlingen af den forrige Paragraph, at jeg da udtalte, at jeg ikke saameget frygtede en Lønningsfond, naar Rigsdagen blev i Besiddelse af sin fulde Indflydelse derpaa. Jeg havde da ikke overseet, at der i Udkastet fandtes Bestemmelse om, at Rigsdagen havde Indflydelse paa nye Udgifter; men det, som jeg dengang talte om, var Rigsdagens fulde Indflydelse paa selve Lønningsfonden, og det er netop det, jeg ikke havde fundet i Loven, i det Mindste ikke klart udtalt.